

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TEVHİD KELİMESİ:

İSLAMLAR KÜFÜR ARASINDAKİ ALAMET-İ FARİKA

Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab (rh.a)

www.muvahhid.info

İslam ile Küfrün Arasını Ayıran Kelime-i Tevhid¹

Allah seni irşad etsin, Bil ki; Allah seni kendisine ibadet etmen için yaratmış ve kendisine itaat etmeni üzerine vacip kılmıştır. Senin üzerindeki ibadetlerin en gereklisi –ilim, söz ve amel bakımından- La İlahe illallah'ı bilmektir. Allahu teala'nın şu kavilleri bunların hepsini bir araya toplamaktadır:

{وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا}

“Allah’ın ipine hepiniz topluca yapışın” (Al-i İmran 103) ve Yüce Allah’ın şu kavli:

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ}

“Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!” diye Nûh’a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim’e, Mûsâ’ya ve İsâ’ya emrettiğini size de din kıldı.” (Şura 13)

Bil ki; Allah’ın kullarına olan emri, İslam ile küfrün arasını ayıran Kelime-i Tevhiddir. İşte o an, insanlar cehaletle veya taşkınlıkları ile veya inatları sebebiyle bölük bölük oldular. Bunu tekrar bir araya getirecek olan şey; ümmetin Allahu teala'nın şu kavline uygun olarak toplanmasıdır:

{أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ}

“Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa düşmeyin!” (Şura 13) ve yüce Allah’ın şu ayeti:

{قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي}

“De ki: "Bu, benim yolumdur. Ben ve bana uyanlar basiret üzere Allah'a davet ederiz.” (Yusuf 108)

Her bir ferdin, tevhidi öğrenip, tasdik ettiği zaman üzerine vacip olan, kalbi ile onu sevmek, eli ve dili ile ona yardım etmek ve ona yardım edene yardım etmek ve o kimseyi dost edinmektir. Aynı şekilde her bir ferdin, Şirki öğrenip, şirkin (kötülüğünü) ikrar ettiği vakit üzerine vacip olan, kalbi ile ona buğz etmek, dili ile onu engellemek ve ona yardım edeni ve onu seveni eli, dili ve kalbi ile engellemektir. Bu iki meselenin hakikatidir. İşte o zaman kişi, Yüce Allah’ın

¹ El-Cevahir’ul Mudiyye, sf 36-41

kendileri hakkında **“Hepiniz topluca Allah’ın ipine yapışın”** (Al-i İmran 103) ayetinde bahsedilen kimselerin yoluna girer.

Biz deriz ki; Ümmet arasında tevhidin, Kalp ile –ki bu ilimdir-, Dil ile –ki bu sözdür- ve Amel ile –ki bu emirleri ve nehiyleri gerçekleştirmektir- olduğu noktasında ihtilaf yoktur. Bu üç durumdan birini yerine getirmeyen kimse müslüman olamaz! Şayet tevhidi ikrar eder fakat onunla amel etmezse Firavun ve İblis gibi inatçı bir kafirdir. Zahirde tevhid ile amel eder fakat içinde (batında) ona inanmazsa, bu kimsede halis münafıktır ki kafirden daha şerlidir. Vallahu A’lem.

Kafir ile Müslümanın Arasını Ayıran Kelime-i Tevhid

Şeyh’ul İslam –Allah ona rahmet etsin- şöyle dedi:

Tevhid iki çeşittir. Rububiyyet tevhidi ve uluhiyyet tevhidi, Rububiyyet tevhidine gelecek olursak, bunu hem müslümanlar hem de kafirler kabul etmektedirler. Uluhiyyet tevhidi ise İslam ile küfrün arasına ayırır. Her müslümanın, İslam ile küfrün arasını ayırması ve kafirlerin Allah’ın yaratan, rızık veren ve işleri tedbir eden olduğunu inkar etmediklerini bilmesi gerekir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}

“De ki: -Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlere hükmeden kimdir? ölüden diriye çıkaran; ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? Onlar: -Allah’tır! diyecekler. -O halde sakınmaz mısınız? de.” (Yunus 31) ve Yüce Allah’ın şu ayeti:

{وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ}

“Eğer onlara: -Gökleri ve yeri kim yarattı? Güneşi ve Ayı kim emrine boyun eğdirdi? diye sorsan, elbette: -Allah! derler. De ki: -O halde nasıl aldatılıyorsunuz?” (Ankebut 61)

Senin yanında bunları kafirlerin ikrar ettikleri sabit olduğu vakit, senin Allah’tan başka Halık(yaratan), Razık (rızık veren), Müdebbir (işleri düzenleyen) kimse yoktur vb. sözlerinin seni ta ki La ilahe illallah deyip manası ile amel edinceye kadar müslüman kılmayacağını anlamış olursun.

Zira bu isimlerin her birisinin kendisine has manası vardır. Senin “Halık” sözüne gelirsek, bunun manası; bütün mahlukatı yoktan var eden demektir.

“Razık” bunun manası; mahlukatını yarattığında onlara rızıklarını veren demektir.

“Müdebbir” bunun manası; meleklerin semadan, yeryüzüne Yüce Allah’ın tedbiri ile inmeleri, aynı şekilde semaya yükselmeleri, Bulutların Yüce Allah’ın tedbiri ile ilerlemesi, aynı şekilde rüzgarın durumu ve kısaca bütün mahlukatın halleri. Yüce Allah ki bütün yarattıklarını kendi dilediği şekilde tedbir eder (düzenler). Bu zikrettiğimiz isimler, kafirlerin kabul ettiği rububiyet tevhidi ile alakalıdır.

Uluhiyyet tevhidi ise, senin “La ilahe illallah” sözündür. Bu sözün manasını, rububiyetle alakalı isimlerin manasını bildiğin gibi bilmen gerekir. La ilahe illallah sözün, nefyi ve ispatı içerir. Allah’tan başka herkesten uluhiyyeti nefy eder ve yalnızca uluhiyyeti Allah’a has kılar. Bizim zamanımızda “İlah” kelimesinin manası, kendilerinde –Sır- olduğu söylenen şeyh ve seyyidlerdir. Ki bunların faydaları celb edip zararları def ettiklerine itikat edilmektedir.

Her kim bu gibi kimseler veya bunlardan başkaları hakkında, ister nebi ister başkası olsun (böyle şirk olan şekilde) itikad ederse, bu itikadıyla o kimseyi Allah’ın dışında ilah edinmiş olur. İsrail oğulları Meryem oğlu İsa (a.s) ve annesi hakkında (bu şekilde) itikat ettikleri zaman, Yüce Allah o ikisini “İlaheyn (iki ilah)” olarak isimlendirmiştir:

{وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِهْنِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ }

“Allah: -Ey Meryemoğlu İsa, “Beni ve annemi Allah’tan başka iki ilah olarak benimseyin.” diye insanlara sen mi söyledin? dediği zaman, İsa şöyle cevap verir: - Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Eğer deseydim, elbette sen bunu bilirdin. Sen, benim içimde olanı bilirsin, ben ise senin içinde olanı bilmem. Elbette sen, gaybları en iyi bilensin. ” (Maide 116)

İşte bu ayette, yaratılmış bir kimse hakkında, onun faydaları celb edip, zararları def ettiğine itikat etmesi ile o kimseyi ilah edindiği noktasında delil vardır. Eğer peygamberler hakkındaki (batıl) itikadın durumu böyleyse onlardan daha aşağıda olan kimseler(e itikad edenler)in halini var sen düşün!

Aynı şekilde her kim ağaç ve taş ile teberrük ederse (bereket umarsa) veya kabirlere veya türbelere el sürerek onlardan bereket umarsa onları ilahlar edinmiş olur.²

² Burada anlatılan teberrük, şu an avamın müptela olduğu şirk olan teberrüktür ki avam kendisiyle bereket umulan eşyaların fayda verdiği, hastalara şifa verdiği ve belayı giderdiği itikad etmektedir. Bu tarz bir teberrükün

Bunun delili, Sahabelerin kendisiyle teberrükte bulunmak amacıyla Rasulullah (s.a.v)’e “Bize de onların gibi bir Zatu’l-Envat yap” dediklerinde Rasulullah’ın da onlara “Allahu Ekber! Nefsim elinde olan (Allah)a yemin ederim ki, bu istek tıpkı İsrailoğulları’nın Musa’ya: “Sen de bize onların ilahları gibi bir ilah yap!” (el-A’raf 7/138) demelerine benziyor”³ Demesidir. Rasulullah (s.a.v) Zatu’l-Envat konusunda sahabelerin sözlerini, İsrail oğullarının sözlerine benzetmiş ve bunu ilah olarak isimlendirmiştir.⁴ İşte bunda, Zikrettiğimiz şeylerden herhangi birini yapan kimsenin (onu) ilah edindiğine dair delil vardır.

İbadetin yalnızca kendisine yöneltileceği ilah; tek olan Allah’u Teala’dır. Yine İlah; ibadetin yalnızca kendisine yöneltileceği mabud demektir ki O tek olan Allah’u Teala’dır. Her kim Allah’tan başkasına adak adar veya kurban keserse ona ibadet etmiş olur. Aynı şekilde her kim Allah’tan başkasına dua ederse o kimseye ibadet etmiş olur. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

{وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ}

“Allah’ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere dua etme! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun!” (Yunus 106)

Hadiste ise şöyle geçmektedir:

إن الدعاء مخ العبادة

“Dua ibadetin özüdür”⁵

sahabeden bazılarının Rasulullah (sav)’in eşyaları veyahut da tükürük vb eserleriyle teberrük etmeleri ile bir alakası yoktur. Zira burada bu mahlukattan fayda bekleme söz konusu değildir. Bu eşyalar vesilesiyle Allahın bereket ihsan etmesi söz konusudur. Vallahu a’lem.

³ Tirmizi, no: 2180; Ahmed, 5/218

⁴ İsrailoğulları putları ilah edinmek istemişlerdi, ancak sahabenin amacı Zatul Envatı ilah edinmek ve ona şirk olan şekilde teberrük yapmak değildi. Ancak Rasulullah (sav) onların isteklerinin birbirine benzemesi nedeniyle bunu şiddetle nehyetti. Şurası da var ki iki şeyin birbirine benzetilmesi her yönden aynı olmalarını gerektirmez. İmam Şatibi, bu hadisi şöyle açıklamaktadır: “Şüphesiz zatı envat edinmek, Allah’tan başka ilahlar edinmeğe benzer. Fakat bu bizzat edinmek demek değildir. Bu nedenle açıklanana itibar etmek gerekmez. Ta ki benzeri bir şey, her yönüyle onu göstermedikçe. Vallahu alem. (İtisam, 2/245-246) İşte bundan dolayı Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab, başka bir yerde bu Zatul Envat kıssası ile alakalı olarak şöyle demiştir: “Bu hadis şirkin büyüğü ve (dinden çıkartmayan) küçüğü olduğunu göstermektedir, zira onlar bundan dolayı dinden çıkmamışlardı” (Kitab’ut Tevhid, Bab’u Men Teberreke bi Secerin ev Hacerin ve Nahveha; 38-40)

⁵ Tirmizi, Da’avat 3371

Aynı şekilde her kim, Allah ile kendi arasına vasıtalar koyar ve onun kendisini Allah'a yaklaştırdığını zannederse, o kimseye ibadet etmiş olur. Yüce Allah kafirlerden bahsederek şöyle demiştir:

{وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}

"Allâh'ı bırakıp kendilerine ne zarar, ne de yarar veremeyen şeylere ibadet ederler de "Bunlar Allâh katında bizim şefâ'atçilerimizdir!" derler." (Yunus: 18)

{وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى}

"Ondan başka veliler edinenler: -Biz bunlara, bizi Allah'a yaklaştırmalarından başka bir sebeple kulluk etmiyoruz derler." (Zümer 3)

Yine melekleri aracı edinenler hakkında şöyle demektedir:

{وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ}

"O gün, Allah onların hepsini bir araya toplar. Sonra meleklerle der ki: -Bunlar size mi kulluk ediyorlardı? -Seni tenzih ederiz, Bizim velimiz sensin. Onlar değil. Hayır, onlar cinlere kulluk ediyorlardı. Çoğu onlara inanıyordu, derler." (Sebe 40-41)

Yüce Allah, meleklerin bu durumu kendisinden tenzih ettiklerini bildirmekte ve onların bu kimselerden beri olduklarını haber vermektedir. Onların bu ibadetleri, kendilerine bu işi emreden şeytanlaraydı.

Yüce Allah salihleri araçlar edinen kimseler hakkında da şöyle buyurmaktadır:

{قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا}

"De ki: "Onu bırakıp da ilâh diye ileri sürdüklerinizi çağırın. Onlar, başınızdaki sıkıntıyı ne kaldırılabirler ne de değiştirebilirler. Onların yalvardıkları bu varlıklar, "hangimiz daha yakın olacağız" diye Rablerine vesile ararlar. O'nun rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı gerçekten korkunçtur." (İsra 56-57)

Yüce Allah, onların herhangi bir kimseden ve kendi nefislerinden bir zararı gidermeye, bir kimseden bu durumu değiştirmeye güçlerinin yetmeyeceğini haber vermiş ve onların Rablerine daha yakın olmak için vesile aradıklarını, Rahmetini umup azabından korktuklarını haber vermiştir.

Böylelikle La İlahe İllallah'ın manası senin için ortaya çıkmış oldu. Sen Meryem oğlu İsa (a.s), melekler ve salihler hakkında (şirk olan) itikadda bulunanların durumunu ve onların değil başkalarına kendileri için bile bir fayda ve zararları olmadıklarını öğrendiğin zaman, mertebeye onlardan daha aşağıda olan kimselere (batıl) itikad besleyen kimsenin yolca daha sapık olduğunu anlamış olursun ve de böylelikle La İlahe İllallah'ın manası senin için sabit olmuş olur. Vallah'ı alem.